

orientering om nogle af de væsentlige områder, som vil blive berørt af ændringer.

Det er tanken, at bekendtgørelserne skal træde i kraft samtidig med ændringer af våben- og eksplosivstofloven, som vi først behandler her i dag.

Helt centralt i disse overvejelser står reglerne om privates våbenopbevaring, som også fru Anne Baastrup var inde på. Efter de nugældende regler skal skydevåben og ammunition opbevares forsvarligt på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende. Opbevares skydevåben ikke i et sikkert aflåst gemme eller fastlåst til mur eller lignende, skal låsen, bundstykket eller forskæftet udtages eller anbringes under lås. Disse regler kan let give anledning til tvivl, og det har vi jo også set i debatten. Hvad forstår man f.eks. ved »forsvarligt«? Er en skrivebordskuffe et sikkert aflåst gemme?

Jeg mener, der er behov for regler, der er lette at forstå for borgerne. Samtidig skal der fastsættes et tilpas højt sikkerhedsniveau, så uvedkommende, f.eks. børn eller indbrudstyre, ikke uden videre kan få adgang til funktionsdygtige skydevåben. Reglerne om privates våbenopbevaring skal derfor være klare og utvetydige.

Justitsministeriet har bedt Rigspolitichefen om at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje sikkerhedsniveauet for privates våbenopbevaring. Arbejdsgruppen skal i løbet af foråret komme med en indstilling. Jeg kan derfor ikke endnu sige noget endeligt om, hvad det fremtidige sikkerhedsniveau for privates opbevaring bliver. Imidlertid vil jeg godt slå fast, at de tider nok er forbi, hvor det vil være tilstrækkeligt blot at låse skydevåben ned i skrivebordskuffen eller ind i klædeskabet.

Et andet problem, som har været fremme i debatten, er spørgsmålet om skytteforeningers mulighed for at besidde og anskaffe skydevåben. Af idrætspolitiske årsager er det en udmærket regel, og den sikrer jo bl.a., at alle kan få mulighed for at deltage i skydeidræt uden nødvendigvis selv at skulle anskaffe et dyrt skydevåben. Det har imidlertid også været fremme i debatten, at der er mulighed for, at kriminelle kan misbruge den ordning. Ideen bag er, at de kriminelle kan etablere skytteforeninger inden for rammerne af de tre landsdækkende hovedforbund og ad den vej lovligt anskaffe sig skydevåben, som er omfattet af den pågældende organisations skytteprogram og skydeprogram.

At noget sådant faktisk skulle ske, hører af flere grunde nok til i teorien og ikke i praksis. Hovedforbundene har jo af naturlige årsager en betydelig interesse i at sikre sig mod kriminelle elementer i de tilsluttede skytteforeninger.

Endvidere har de kriminelle desværre også mulighed for på det illegale marked at anskaffe sig skydevåben, herunder fra udlandet, og det er jo måske i virkelighedens verden en mere latent mulighed end den førstnævnte.

Imidlertid har vi i Justitsministeriet tænkt os i den nye våbenbekendtgørelse at stille krav om, at politiet skal godkende bestyrelsesmedlemmer i skytteforeninger, som ønsker at anskaffe eller besidde skydevåben. Herved sikres det, at bestyrelsesmedlemmernesandel bliver undersøgt af politiet.

Tilsvarende vil der blive fastsat regler om politiets godkendelse af de særligt betroede medlemmer af skytteforeningerne, som har adgang til foreningernes skydevåben.

Et tredje væsentligt spørgsmål, som har været debatteret livligt både her i Folketinget og i medierne, er registreringen af glatløbede haglgeværer. Som jeg allerede tidligere har tilkendegivet over for Folketinget, vil vi i Justitsministeriet i forbindelse med udformningen af den nye våbenbekendtgørelse overveje at pålægge registreringspligt ved overdragelse af glatløbede haglgeværer. En sådan ordning vil betyde, at både nye og brugte glatløbede haglgeværer vil skulle registreres, når de skifter ejer, eller efter en nærmere fastsat dato.

Herudover vil reglerne om erhvervsmæssig handel med våben blive revideret. Bl.a. vil der blive fastsat nærmere regler om politiets godkendelse af sikringsniveauet hos våbengrossister og våbenhandlere.

Reglerne om skydevåben, der indleveres til reparation, skal også strammes op. Disse våben skal i fremtiden indføres i våbenbøger, som virksomheden med tilladelse til erhvervsmæssig handel med våben skal føre.

Ud over de nævnte tiltag i forhold til våbenbekendtgørelsen og det tilhørende cirkulære skal det også revideres på en række punkter som følge af de ændringer, der er indeholdt i lovforslaget.

Tilsvarende gør sig gældende for skydebanebekendtgørelsen, der skal moderniseres i lyset af den udvikling, der har fundet sted, siden regelsættet blev udformet tilbage i 1950.

Det er min opfattelse og regeringens opfattelse, at der dels med lovforslaget og revisionen af